

S p r a w o z d a n i e

Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi Anieli Guzkiewiczowej,
wdowy po nauczycielu szkół ludowych o dożywotnie roczne
wsparcie.

Wysoki Sejmie!

Aniela Guzkiewiczowa, wdowa po nauczycielu szkoły ludowej w Lipinkach (pow. Gorlicki) wniosła w styczniu 1889 do Wysokiego Sejmu petycyę o dożywotnie roczne wsparcie.

Petycyę ta odstąpioną została wraz z innemi tego rodzaju petycyami, uchwałą Wys. Sejmu z d. 22. stycznia 1889 Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Odezwą z dnia 2. października b. r. l. 13189 przedstawiła Rada szkolna krajowa Wydziałowi krajowemu wniosek na wyjednanie dla Anieli Guzkiewiczowej u Wys. Sejmu krajowego ślętego daru z łaski w rocznej kwocie ośmdziesięciu złotych a. w.

Na poparcie tego wniosku przytacza Rada szkolna krajowa co następuje:

Mąż petentki ś. p. Wojciech Guzkiewicz. rozpoczynszy w r. 1878 zawód nauczycielski, służył do roku 1884 jako tymczasowy, następnie zaś aż do swej śmierci, t. j. do 23. lipca 1886 jako rzeczywisty nauczyciel szkoły ludowej w Lipinkach.

Ponieważ Guzkiewicz nie wysłużył dziesięciu lat w zawodzie nauczycielskim, przyznała Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 3. grudnia 1886 l. 17458 pozostałej po nim wdowie w myśl ustępu 2 art. 41 ustawy z dnia 2. maja 1873 Nr. 251 Dz. u.kr. tylko jednorazową odprawę w kwocie 225 zł. i w myśl art. 47 powyższej ustawy kwartał pozgonny w kwocie 75 zł.

Według sprawozdania gorlickiej c. k. Rady szkolnej okręgowej z 24. lipca b. r. l. 458 Guzkiewicz przez cały czas swej ośmioletniej służby sprawował się wzorowo, pracował ciągle nad własnem wykształceniem i pełnił gorliwie i skutecznie swe obowiązki nauczycielskie. Pozostała po nim wdowa obarczona trojgiem nieletnich dzieci, nie posiada żadnego majątku i z powodu nieudolności fizycznej na utrzymanie swoje i rodziny zapracować nie jest w stanie.

Z tych uwzględnienia godnych powodów Wydział krajowy zgodnie z wnioskiem Rady szkolnej krajowej, wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Anieli Guzkiewiczowej. wdowie po nauczycielu szkół ludowych przyznaje się w drodze łaski dożywotnie wsparcie z funduszu szkolnego krajowego w rocznej kwocie ośmdziesięciu (80) złotych a. w. poczynszy od 1. stycznia 1890.

*Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.*

Lwów, dnia 18. października 1889.

Marszałek krajowy:

Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Oktaw Pietruski, w. r.

Członek Wydziału kraj.

